Davorin Kempf

Autorski koncert
u povodu 70. rođendana

Zagreb
Utorak, 10. listopada 2017., u 20 sati
Koncertna dvorana *Blagoje Bersa*
Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

HDS
HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA
CROATIAN COMPOSERS' SOCIETY

CANTUS

Hrvatsko društvo skladatelja
Cantus d.o.o.

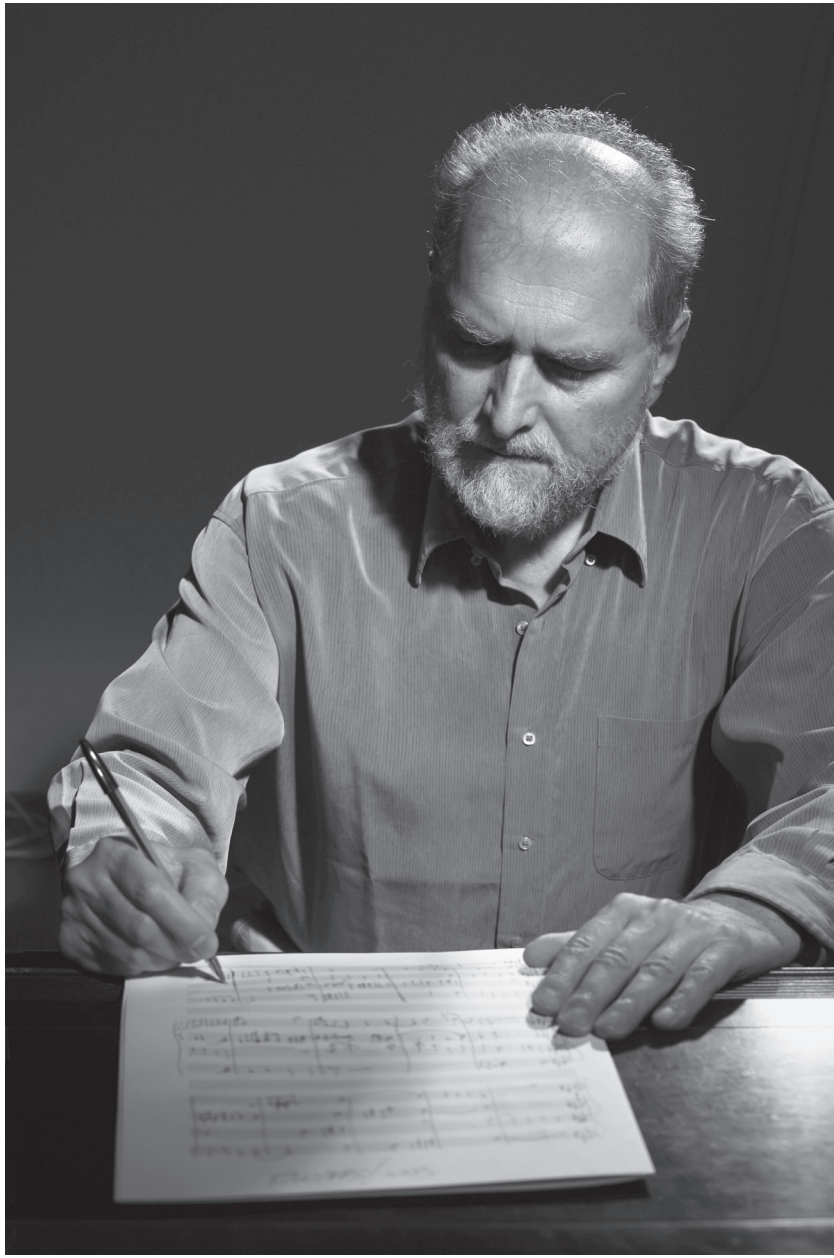

Photo: Siniša Uštulica

Davorin Kempf, Zvukolik za klavir, skica

Program

Preludij i fuga – fantazija (Hommage à Bach) (2000.)
Vlasta Gyura, glasovir

Tri pogleda na osorsku katedralu (2007.)
Danijel Detoni, glasovir

Pyramids (1984.), elektroakustička skladba
(realizirana u Elektronskom studiju
Sveučilišta u Iowi, Iowa City, SAD)

Magnificat (2010.), za ženski zbor
Djevojački zbor Zvjezdice
Zdravko Šljivac, dirigent

Trio za violinu, violončelo i glasovir (2016.)
Anđelko Krpan, violina
Zlatko Rucner, violončelo
Nada Majnarić, glasovir

Sanctus (2011.) za mješoviti zbor
Ansambl Antiphonus

Zvukolik (1988.)
Mia Elezović, glasovir

Mariposa de luz (1996.)
Adela Liculescu, glasovir

Preludij i fuga – fantazija (hommage à Bach) *Djelo sam skladao 2000. godine na narudžbu Osorskih glazbenih večeri u povodu obilježavanja 250-te obljetnice smrti Johanna Sebastiana Bacha. Modus b-a-c-h uz još nekoliko karakterističnih motiva iz Bachova opusa ukomponirao sam u vlastiti glazbeni izričaj obilježen sintezom različitih kompozicijskih sustava s povremenim iskorakom u atonalitetnost i clusterske harmonije. U fakturi djela široku primjenu nalaze translativna i zrcalna simetrija.*

Pijanistica Vlasta Gyura završila je osnovnu i srednju glazbenu školu u svom rodnom gradu Karlovcu. Klavir je studirala i diplomirala na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, gdje su joj profesori bili Rita Kinka i Arbo Valdma. Potom upisuje magisterij kod Vladimira Krpana na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, koji završava 1995. godine. Nakon toga odlazi u Salzburg i na Mozarteumu u klasi Petera Langa usavršava se u interpretaciji djela klasike, baroka i 20. stoljeća.
Dobitnica je više međunarodnih nagrada i priznanja: osvaja prvu nagradu na Međunarodnom natjecanju mladih pijanista u Rimu 1991, a tri godine kasnije u Zagrebu joj je dodijeljena nagrada Tribine Darko Lukić za najboljeg mladog umjetnika.
Surađivala je s mnogim međunarodno afirmiranim glazbenicima kao što su Lutz Leskowitz, Edin Karamazov, Igor Ojstrah, Eugene Rousseau, Krešimir Stražanac, Salzburški solisti i dr.
Godine 2011. boravila je u Salzburgu kao Artist in Residence.
U New Yorku je snimila nosač zvuka s Goldberg varijacijama J. S. Bacha.
Od 1990. umjetnička je ravnateljica Vukovarskog festivala komorne glazbe. Dobitnica je Vukovarskog svjetla slobode za poseban doprinos u kulturi grada Vukovara.

Tri pogleda na osorsku katedralu *(2007.) glasovirski je triptih s naslovima stavaka : Pogled iz davnine, Pogled na zvonik, Pogled na oltar (Introibo ad altare Dei), koji upućuju na vizualno akustičke i duhovne konotacije i poticaje. Krećući iz širine povijesne vizure, skladba, preko fokusiranosti na eksterijer (zvonik s kojeg se zvuk širi u prostor i vrijeme), ulazi u unutrašnjost zdanja. Posljednji pogled zaustavlja se u kontemplaciji na oltaru kao arhitektonskom i duhovnom središtu crkve.*

Danijel Detoni (Zagreb 1983.) započeo je učiti klavir kod Olge Detiček u glazbenoj školi Vatroslav Lisinski u Zagrebu, a diplomirao je i magistrirao na glazbenoj akademiji Liszt Ferenc u Budimpešti u klasi Lászla Baranyaja i Balázsa Keckésa. Godinu dana studirao je na pariškom Konzervatoriju kod Itamara Golana. Svoja je znanja stjecao i u radu s renomiranim umjetnicima kao što su Pnina Salzman, Emanuel Krasovsky, Felix Gottlieb, Pál Edér i Dénes Várjon. Uz bogatu solističku djelatnost pasionirano se bavi i komornim muziciranjem, nastupivši do sada s mnogim međunarodno afirmiranim umjetnicima i ansamblima (Katarina Livljanić, Radovan Vlatković, Krešimir Stražanac, Ivana Lazar, Boris Brovtsyn, Pavel Vernikov, Irvin Venyš, Gabor Boldoczki, Boris Andrianov, trio Lenitas, Zagrebački kvartet saksofona, Komorni orkestar Dušan Skovran, Budapest Strings i dr.)
Godine 2003. u duu s violinisticom Martom Deák pobijedio je na Državnom natjecanju Leo Weiner u Budimpešti. Godine 2006. osvojio je Nagradu izraelske zaklade Isman za iznimnu interpretaciju glazbe Györgyja Ligetija.
Kao solist i komorni glazbenik nastupio je na festivalima Varšavska jesen, Muzički Biennale Zagreb, Dubrovačke ljetne igre, Julian Rachlin i prijatelji, Osorske glazbene večeri, Paško ljeto, Trieste Prima u Trstu, Croatie, la voici (Pariz), Festival Schleswig-Holstein i dr.
Od 2009. godine predaje klavir, a od 2015. i komornu glazbu na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu.

Elektroakustičku skladbu ***Pyramids*** *realizirao sam 1984. godine u Elektronskom studiju Sveučilišta u Iowi (Iowa City, USA). Oblikovana je transpozicijama i elektroakustičkim transformacijama durskog kvintakorda kao prepoznatljivog segmenta klasične harmonije. Programirano kretanje zvuka u prostoru ostvareno je putem stereo-panorame.*

Magnificat za ženski zbor *skladao sam 2010. godine za Djevojački zbor "Lalagai" Klasične gimnazije u Zagrebu, koji ga je pod ravnanjem svoje dirigentice, profesorice savjetnice Sonje Katušić praizveo na 54. Glazbenim svečanostima hrvatske mladeži u Varaždinu 2011. godine osvojivši Zlatnu plaketu. Skladbu je kasnije u Hrvatskoj i inozemstvu uspješno izvodio zagrebački djevojački zbor Zvjezdice, pod ravnanjem svog utemeljitelja i dirigenta Zdravka Šljivca: neka budu samo spomenute njihove izvedbe na svečanom koncertu u HNK u Zagrebu 2015. godine povodom obilježavnja 30-te obljetnice djelovanja zbora, te na 18. Festivalu Sv. Marka u Zagrebu 2016. godine. Skladba je dvodijelnog oblika s Codom, a inspirirama je renesansnom vokalnom polifonijom i gregorijanskim koralom.*

Od osnutka 1985. godine, Djevojački zbor Zvjezdice nalazi svoje mjesto među najreprezentativnijim glazbenim predstavnicima Zagreba i Hrvatske. Zvjezdice nisu samo atraktivan pjevački sastav, već i važan glazbeno - pedagoški projekt. Članice zbora, u pravilu odlične učenice zagrebačkih osnovnih i srednjih škola, pod stručnim vodstvom svog osnivača i umjetničkog voditelja Zdravka Šljivca, razvijaju svoj glazbeni talent i maštovitost, proširuju svoje znanje, te posredstvom glazbe obogaćuju i svoju osobnost. U preko tri desetljeća djelovanja, Zvjezdice su surađivale s najpoznatijim hrvatskim ansamblima i solistima, te hrvatskim i stranim dirigentima, osvojivši brojna priznanja u domovini i inozemstvu. Neka u Hrvatskoj budu spomenuti njihovi nastupi u Zagrebu, Varaždinu, Požegi, na Festivalu djeteta u Šibeniku, Dubrovačkim ljetnim igrama, Međunarodnom festivalu zborske glazbe u Rovinju, a u inozemstvu, uz brojne turneje koje su ih vodile po gotovo svim europskim zemljama, gostovanja u SAD, Kanadi, Rusiji, Australiji i Maleziji.
Dobitnice su prvih nagrada na Međunarodnom festivalu zborova u Llangollenu (Sjeverni Wales), pobjednice na međunarodnim festivalima u Sligu (Irska) i Savangeru (Norveška), te dobitnice nagrade za najbolju izvedbu suvremene skladbe na Međunarodnom festivalu zborova mladih u Celju. Godine 2001. Zvjezdice i njihov umjetnički voditelj Zdravko Šljivac proglašeni su kulturnim ambasadorima Europske federacije zborova Unije (EFCU) pri Europskom parlamentu u Bruxellesu. Međunarodni uspjesi Zvjezdica zasluga su u prvom redu njihova utemeljitelja, skladatelja, dirigenta, aranžera i glazbenog pedagoga Zdravka Šljivca, jednog od danas nesumnjivo najsvestranijih hrvatskikh

Photo: Siniša Uštulica

glazbenika. Svjedoči o tome i niz priznanja koja je primio za svoj rad na raznm glazbenim područjima. No Zvjezdice definitivno ostaju njegov životni projekt.

Klavirski trio *(2016.) skladao sam na narudžbu 41. Osorskih glazbenih večeri. Tri stavka, Fantasia, Intermezzo i Danza čine jedinstvenu slobodno prokomponiranu cjelinu. Prvi stavak zasnovan je na ideji trodijelonog oblika s variranom reprizom, a posljednji je zamišljen kao osebujna sinteza ideje fuge i ronda. U intermezzu zvukovna je paleta proširena sviranjem po žicama u unutrašnjosti instrumenta. Glazbeni izričaj sjedinjuje različite kompozicijske sustave: proširenu tonalitetnost, bi- i poli-tonalitetnost, uz povremeni iskorak u clusterske strukture. Skladba je obilježena neoromantičarskom ekspresivnošću, a u zadnji stavak diskretno je ukomponiran folklorni idiom.*
Djelo su na 41. Osorskim glazbenim večerima, u sklopu projekta Monika Leskovar & Friends, praizveli Giovanni Guzzo, violina, Giovanni Sollima, violončelo i Giuseppe Andaloro, klavir.

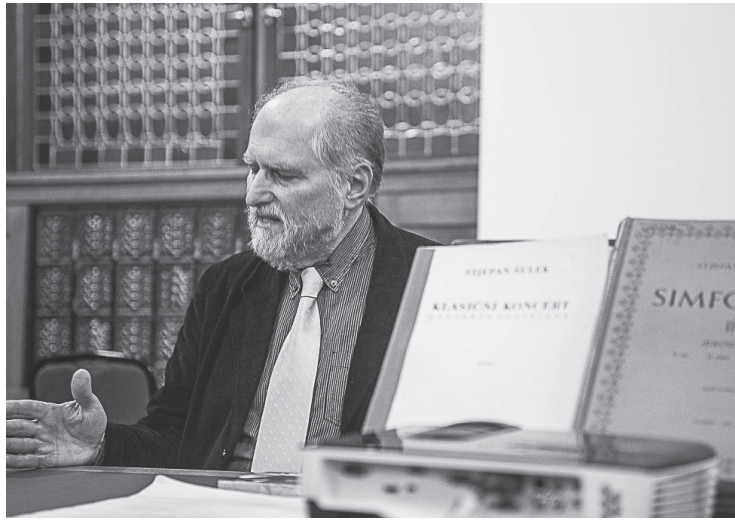
Anđelko Krpan pripada najistaknutijim hrvatskim violinistima svoje generacije, Diplomirao je 1995. na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Kristijana Petrovića, a magistrirao na Hochschule fûr Musik und darstellende Kunst u Beču u klasi prof. Dore Schwarzberg. Pohađao je majstorske tečajeve kod Igora Ozima, Yfraha Neamana, te na glazbenoj akademiji Menuhin u Gstaadu. U Beču je od 1993. bio član Bečke komorne filharmonije. Od 1997. do 2002. bio je koncertmajstor Zagrebačkih solista. Dobitnik je više nagrada: godine 1988. osvaja prvu nagradu na Međunarodnom violinističkom natjecanju Alpe – Adria u Italiji, te nagradu HGZ-a, godine 1993. laureat je Međunarodnog violinističkog natjecanja Vaclav Huml u Zagrebu, te dobitnik nagrade Muzičke omladine Ivo Vuljević za najboljeg mladog glazbenika Hrvatske.
Danas je podjednako aktivan kao koncertant, komorni glazbenik i pedagog. Profesor je violine na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Suosnivač je gudačkog kvateta Sebastian (1990.) i njegov prvi violinist.
Violončelist Zlatko Rucner rođen je u Zagrebu, gdje je na Muzičkoj akademiji diplomirao violončelo u klasi prof. Valtera Dešpalja. Godine 1978. na državnom natjecanju glazbenih umjetnika u Zagrebu osvaja treću nagradu. Najprije djeluje kao čelist

Zagrebačke filharmonije, a potom prelazi u Zagrebačke soliste. Također je jedno vrijeme bio član Zagrebačkog klavirskog tria i Zagrebačkog gudačkog tria. Na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji od 1996. predaje komornu glazbu. Član je kvarteta Sebastian od 1995. godine.

Pijanistica Nada Majnarić završila je u Zagrebu srednju glazbenu školu (prof. Blaženka Zorić).

Klavir je diplomirala u Beču u klasi prof. Paula Badure-Skode, a magistrirala u Stuttgartu kod prof. Olega Maisenberga. Godine 1990. dobiva stipendiju zaklade European Mozart Foundation, te se usavršava u Salzburgu pod umjetničkim vodstvom Sándora Végha. Laureatkinja je međunarodnih natjecanja u Beču (Steinway), Varaždinu (Bach – Haendel – Scarlatti), Senigalliji, te natjecanja komorne glazbe u Firenzi i Trstu. Živi i djeluje u Beču kao koncertna pijanistica i komorna glazbenica. Redovito surađuje s violinistom Anđelkom Krpanom s kojim je snimila više nosača zvuka, te godine 2015. realizirala integralnu izvedbu Beethovenovih sonata za klavir i violinu.

Skladba Svet / Sanctus *za mješoviti zbor nastala je 2011. godine na narudžbu Gorana Jerkovića, dirigenta i umjetničkog ravnatelja Komornog zbora Ivan Filipović. Koristeći tekst i motive koralnog napjeva Sanctus 1 iz zbirke Cithara Octochorda skladao sam*

Davorin Kempf u Hrvatskome državnom arhivu

hrvatsku i latinsku verziju četveroglasnog moteta koje se razlikuju po sadržaju teksta kao i po nekim glazbenim detaljima.
Skladba je pretežito polifono koncipirana uz povremena homofona kadenciranja koja uključuju i paralelizme disonantnih harmonija. U strukturi oblika ostvaruju se različiti vidovi simetrije.
Hrvatsku verziju moteta praizveo je Komorni zbor Ivan Filipović pod ravnanjem Gorana Jerkovića, na koncertu naslovljenom "Praizvedbe u HAZU - Suvremena zborska glazba na hrvatske narodne motive", u Palači HAZU u lipnju mjesecu 2012. godine.
Latinska verzija moteta doživljava praizvedbu na ovom koncertu u interpretaciji ansambla Antiphonus pod ravnanjem Tomislava Fačinija.

Ansambl Antiphonus osnovan je 2008. godine i do danas se afirmirao kao jedan od najvažnijih čimbenika zagrebačkog glazbenog života, s nizom zapaženih nastupa u Hrvatskoj i inozemstvu. Publiku osvaja visokom kvalitetom izvođenja i osmišljenim repertoarom najrazličitijih programskih cjelina, od skladbi srednjega vijeka do suvremenih autora. Posebnost ansambla je činjenica da svoj repertoar izvodi komorno i kada se radi o složenim vokalno instrumentalnim kombinacijama. Ansambl djeluje pod umjetničkim vodstvom svog osnivača i dirigenta Tomislava Fačinija. Završivši studij dirigiranja na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, Fačini se usavršavao na Akademiji Hans Svarowsky u Milanu, te na Visokoj glazbenoj školi u Karlsruheu. Laureat je Međunarodnog natjecanja Antonio Pedrotti. Predaje dirigiranje na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Višestruko darovit, Fačini se, uz svoju primarnu dirigentsku djelatnost, uspješno bavi skladanjem i aranžiranjem. Kao dirigent podjednako je aktivan na koncertnim i opernim pozornicama. S ansamblom Antiphonus česti je gost hrvatskih glazbenih festivala, kao što su Varaždinske barokne večeri, Osorske glazbene večeri, Dubrovačke ljetne igre, Korkyra Baroque, Večeri u Sv. Donatu i dr. Antiphonus se uspješno predstavio i u dva najpopularnija zagrebačka koncertna ciklusa: Lisinski subotom i Svijet glazbe, a zagrebačku je publiku posebno osvojio vlastitim ciklusima koncerata, Trinitas u crkvi Sv. Katarine i Triade u MUO.
Neki od programskih vrhunaca ansambla posljednjih sezona bili su koncerti s izvedbama Bachove Muke po Ivanu, Cavallierijeva oratorija Prikazanje duše i tijela, Bachovih moteta, Monteverdijevih triju knjiga madrigala i Vespera della beata vergine, te Purcellove opere Didona i Eneja.

Antiphonus posebno njeguje izvođenje skladbi hrvatskih autora, čije su mnoge praizvedbe, kao dio svog trajnog repertoarnog interesa, uspješno predstavili javnosti.

Zvukolik *(1988.) se može shvatiti kao svojevrsni "ludus (a)tonalis" predominante neoimpresionističke zvučne geste. Skladba sažima bitne klavirske tehnike u cilju moderne ekspresije i izrazitog pijanističkog virtuoziteta. Slobodno koncipirani oblik "otvoren" je interpoliranom (neobveznom) kadencom i improviziranim sekcijama u kojima interpret na trenutke postaje sukreator djela. Svaka izvedba predstavlja drugačiji zvukovni pejsaž – Zvukolik je u stalnoj mijeni.*

Mia Elezović diplomirala je glasovir na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji kod prof. Zvjezdane Bašić u čijoj je klasi završila i magistarski studij 2002. godine. Usavršavala se na Visokoj glazbenoj školi u Beču (Prof. Hans Petermandel) i Frankfurtu (Prof. Herbert Seidel). Sudjelovala je u radu više majstorskih tečajeva i radionica kod istaknutih umjetnika (Stephen Bishop-Kovacevich, Edith Pichl -Axenfeld, Jean-François Antoniolli, Philippe Entrement i dr.) Bila je stipendistica Fondazione Roma, Soros Foundation i Rotary Deutschland. Godine 2004. na poziv japanske vlade odlazi u Kyoto na desetomjesečni studijski boravak, tijekom kojeg se na Muzičkoj akademiji Showa posvećuje studiju klavirskih djela mladih japanskih skladatelja. Svoju međunarodnu reputaciju izgradila je kao solistica i članica raznih komornih ansambala, kako u Europi, tako i u Kanadi, SAD, Kataru i Japanu. Surađivala je s dirigentima kao što su Pavle Dešpalj, Zlatan Srzić, Kazushi Ono, Pascal Rophé i dr. Često gostuje na raznim glazbenim festivalima: neka budu spomenuti Muzički Biennale Zagreb, Hamamatsu Music Academy Festival. International Holland Music Sessions, International Keybord Festival New York, Las Vegas Music Festival, Schleswig – Holstein Festival.

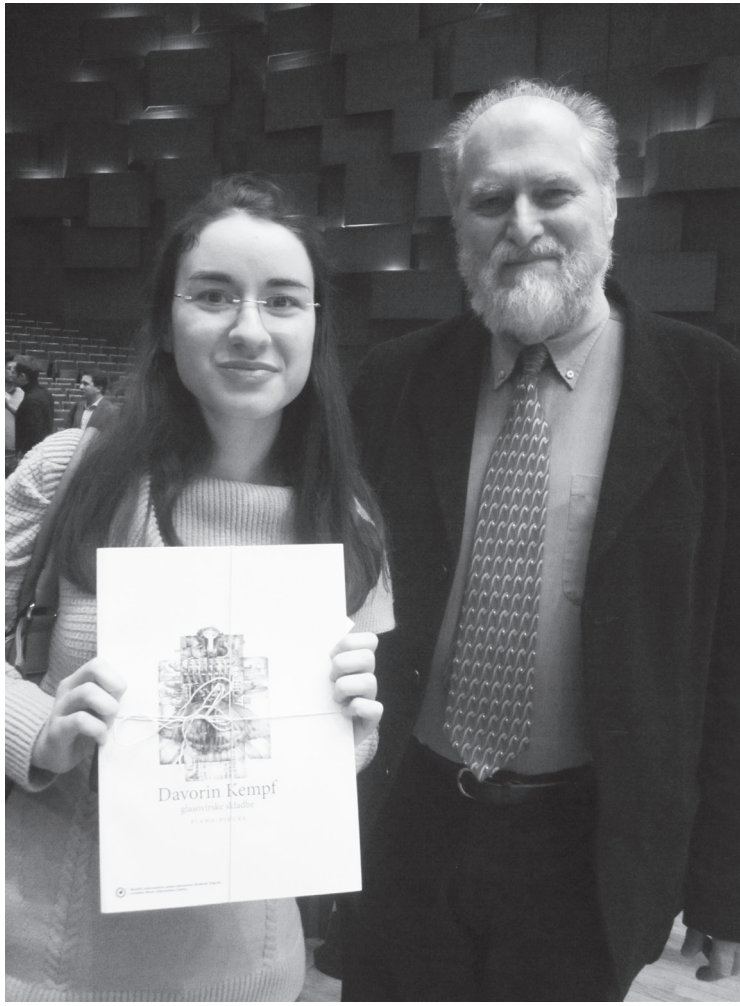
Mia Elezović se kao pijanistica odlikuje tehničkom superiornošću i jasnoćom koncepcije, pokazujući naglašeni afinitet prema Beethovenovoj glazbi i izvođenju djela suvremenih skladatelja.

Godine 2006. angažirana je kao solo pijanistica u Španjolskom nacionalnom ansamblu za suvremenu glazbu u Madridu, a u New Yorku je od 2007. do 2009. kao stipendistica Manhattan School of Music dovršila specijalizaciju s magisterijem u programu

Contemporary Performance. Suosnivač je i članica Alision Camerate (2012.), ansambla međunarodne aktivnosti, osobito orijentiranog na repertoar djela autora 20. i 21. stoljeća.

Mariposa de luz / Leptir svjetlosti *(1996.) klavirska je minijatura inspirirana poezijom Juana Ramóna Jiméneza. Suptilna, slikovito izražena Jiménezova misao o viziji ideala ljepote koji ostavlja tragove u umjetnosti, a sam neprestano izmiče poput duge ispod koje je nemoguće proći, potaknula je moju umjetničku fantaziju i želju da "leptira svjetlosti" zadržim u protoku svog glazbenog vremena. Daleki odjeci španjolske glazbe i naznake tonskog slikanja amalgamirani su u izričaju koji za mene predstavlja svojevrsni kontrapunkt mojem osobnom doživljaju Jiménezove poezije.*

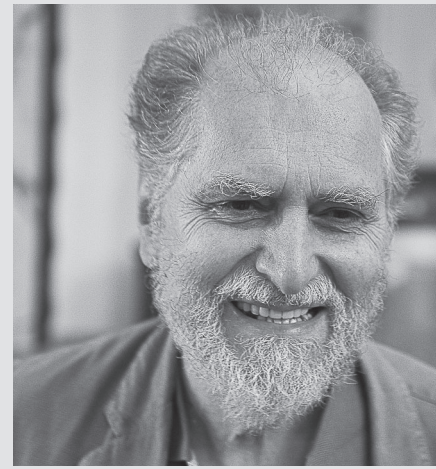
Adela Liculescu mlada je rumunjska pijanistica međunarodnog ugleda. Klavir je počela učiti u četvrtoj godini. Diplomirala je na Visokoj umjetničkoj školi Marin Sorescu u svom rodnom gradu Craiovi, a školovanje nastavila u Beču na Hochschule für Musik und darstellende Kunst kod prof. Martina Hughesa. Godine 2013. upisala se među laureate međunarodnog natjecanja Beethoven u Beču, a 2015. osvojila je, također u Beču. prvu nagradu na natjecanju Bösendorfer.
Njena dosadašnja međunarodna koncertantna djelatnost vodila je je do najprestižnijih europskih koncertnih prostora, da budu spomenuti londonska crkva Saint-Martin-in-the-Fields, dvorana Bösendorfer u Mozartovoj kući u Beču, Romaniam Athenaeum u Bukureštu, Dvorana Gasteig Münchenske filharmonije itd. Kao aktivna komorna glazbenica muzicirala je s renomiranim umjetnicima kao što su Alexandar Sitkovetsky, Boris Andrianov, Barnabás Kelemen, Maria Kliegel, Natalija Lomeiko i dr. Godine 2015. bila je solistica uz Jensku filharmoniju pod ravnanjem Markusa Franka. Na petom Međunarodnom pijanističkom natjecanju Svetislav Stančić u Zagrebu 2014. pripala joj je nagrada HDS-a za najbolju izvedbu zadane skladbe Mariposa de luz Davorina Kempfa.

Adela Liculescu i Davorin Kempf

O SKLADATELJU

Biografija

Davorin Kempf rođen je 21. kolovoza 1947. u Virju. Maturirao je na Gimnaziji u Požegi i završio srednju glazbenu školu Franjo Kuhač u Osijeku 1966. godine. Na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji diplomirao je glasovir 1971. (prof. Stjepan Radić), dirigiranje 1972. (prof. Igor Gjadrov) i kompoziciju 1973. (prof. Stjepan Šulek). Kao stipendist DAAD-a usavršavao se u kompoziciji na Hochschule für Musik und darstellende Kunst, Stuttgart 1975/76. (prof. Milko Kelemen, prof. dr. Erhard Karkoschka), te na Musikhochschule Köln 1976/77. (prof. Mauricio Kagel, prof. Joachim Blume, prof. Hans-Ulrich Humpert). Kao Fulbrightov stipendist završio je magistarski studij iz kompozicije na University of Iowa, Iowa City, USA (prof. dr. Donald Martin Jenni, prof. D.M.A. Kenneth Gaburo), postigavši 1990. godine akademski stupanj Master of Arts (Music). Godine 1994. i 1997. boravio je kao stipendist DAAD-a na studijskim istraživanjima na Technische Universität Berlin, Elektronisches Studio, (dipl. ing. Folkmar Hein). Doktorirao je 2006. na Freie Universität Berlin, Fachbereich Philosophie und Geisteswissenschaften (prof. dr. Albrecht Riethmüller).

Doktorsku disertaciju Symmetrie und Variation als kompositorische Principien: Interdisziplinäre Aspekte objavila mu je 2010. u Njemačkoj nakladnička kuća Books on Demand, Norderstedt.

Djeluje kao profesor na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu na odjelu za kompoziciju i glazbenu teoriju (asistent od 1972-1973, docent od 1977-1988, izvanredni profesor od 1988-1995,

redoviti profesor od 1995-2000, te od 2000. redoviti profesor u trajnom zvanju.)
Od 1996-2004 bio je umjetnički ravnatelj Požeških orguljaških večeri. Od 2012-2014 imao je status rezidencijalnog skladatelja Zagrebačke filharmonije. Bio je predsjednik Prosudbenog povjerenstva 2. i 3. Međunarodnog skladateljskog natjecanja New Notes u Samoboru 2013. i 2014. godine te predsjednik Stručnog povjerenstva za poticanje hrvatskoga glazbenog stvaralaštva Ministarstva kulture RH 2017. godine.
Njegove su skladbe izvođene na koncertima i glazbenim festivalima u Hrvatskoj, Njemačkoj, Austriji, Italiji, Švicarskoj, Slovačkoj, Češkoj, Sloveniji, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Francuskoj, Engleskoj, Portugalu, Belgiji, Irskoj, SAD-u, Kanadi, Japanu, Rusiji, Ukrajini i dr. Njegova klavirska minijatura Mariposa de luz bila je zadana skladba hrvatskog autora na 5. EPTA Međunarodnom pijanističkom natjecanju Svetislav Stančić u Zagrebu 2014. godine.
Objavljivao je članke u glazbenim i muzikološkim časopisima (Internatioanl Review of the Aesthetics and Sociology of Music, Arti musices) te novinama za kulturu Matice hrvatske, Vijenac.
Autor je više glazbenih emisija za Hrvatski Radio.
Predavanja o glazbi održao je, među ostalim, u Zagrebu, na Institutu Ruđer Bošković, Goethe institutu, Znanstvenoj tribini Matice hrvatske, međunarodnom znanstvenom simpoziju CroArtScia 2011, na sveučilištima u Iowa Cityju, Grazu, Ljubljani i Mariboru, te na međunarodnim kongresima u San Franciscu, Dublinu i Washingtonu D.C.
Dobitnik je Vjesnikove godišnje Nagrade Josip Štolcer Slavenski 1986, dviju godišnjih Nagrada Vladimir Nazor, 1986. i 2012, diskografske nagrade Porin 2011. u kategoriji "najbolja skladba klasične glazbe", Nagrade Boris Papandopulo HDS-a 2014, Nagrade Porin za životno djelo 2016, Nagrade HAZU 2016. za najviša znanstvena i umjetnička dostignuća u Republici Hrvatskoj u području glazbene umjetnosti za 2015. godinu, Nagrade za životno djelo Grada Požege 2017. te International Award of Recognition 1991. i Twenty-Five Year Achievement Award 1992. Američkog biografskog instituta.
Član je Hrvatskoga društva skladatelja od 1976. godine, te doživotni član i zastupnik u American Biographical Institute Research Association od 1989. godine. Od 1997- 2007 bio je član Deutsche Gesellschaft für elektroakustische Musik. Od 2016. član je suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Popis važnijih djela

Introdukcija, passacaglia i fuga, za orgulje i gudački orkestar, 1969.

Sonatina, za klavir (hommage à Joseph Haydn), 1970.

Requiem, za mješoviti zbor i veliki orkestar, 1973.

Arti mutatae, za klavir,1975.

Suita za djecu, za klavir (Kad sunce izlazi, Zvona, Harfa trave, Da se igramo), 1975.

Interferencije, za orgulje i elektroniku (realizacija elektroakustičkog dijela: Elektronski studio Radio Beograda i Elektronisches Studio, Musikhochschule Köln), 1977.

Muzika za klavir i elektroniku (realizacija elektroničkog dijela: Elektronisches Studio, Musikhochschule Köln) 1978.

Konjuh planinom, varijacije za simfonijski orkestar, 1980.

Prolog, za veliki orkestar i orgulje, 1981.

Reminiscencije, za puhački trio (oboa, klarinet, fagot) 1982.

Oj Požego, za mješoviti zbor, na tekst Franje Cirakija, 1982.

Melodija (hommage à Bartók), 1983.

Muzika za šahovsku igru i plesače, multimedijski projekt, 1983.

Pyramids, elektroakustička skladba (realizacija: Lewis Studio, University of Iowa School of Music) 1984.

Contrapunctus primus, za gudački kvartet, 1986.

Introdukcija, koral i toccatina, za puhački kvintet, 1987.

Zvukolik, za klavir, 1988.

Pet haiku pjesama, za mezzosopran i klavir, 1988. (na japansku haiku poeziju u prijevodu Vladimira Devidéa).

Tri preludija za klavir (Moment musical, Recuerdo, Arabeska) 1989.

Freska, za orgulje i veliki orkestar, 1990.

Fantazija, za orgulje, 1991.

Pet glasovirskih crteža za djecu (U snijegu, Sjene, Koraci, Zrcala crne kraljice, Voda zvira) 1991.

Pater noster, za mješoviti zbor, 1992.

Ave Maria, za mezzosopran i alt solo, ženski zbor i orgulje, 1994.

Figura circulorum, za komorni mješoviti zbor, 1994.

Fiat lux, elektroakustička skladba, 1994. (realizacija: Elektronisches Studio, Technische Universität Berlin).

Mariposa de luz, za klavir, 1996.

Četiri godišnja doba, za ženski zbor, na poeziju Dobriše Cesarića, 1996.

Reminiscencije - 12 preludija za klavir, 1997.

Olujne tišine 1895, glazba za televizijsku seriju (HRT, redatelj Daniel Marušić) 1997.

Suita za veliki orkestar iz Olujnih tišina 1895, (Uvodna glazba, Strah, Koralna varijacija, Dramatico, Bečki valcer) 1997.

Farbenkreis, za magnetofonsku vrpcu DA8 (realizaciija: Elektronisches Studio, Technische Universität Berlin) 1997.

Koral i Aleluja, za veliki puhački orkestar, orgulje i udaraljke, 1998.

Zoviješe zora dan, za mješoviti zbor, na stihove Šiška Menčetića, 1999.

Agnus Dei, za ženski zbor, 1999.

Preludij i fuga-fantazija (hommage à Bach) za klavir, 2000.

Hommage à Skrjabin, za klavir, 2003.

Tri pogleda na osorsku katedralu, za klavir (Pogled iz davnine, Pogled na zvonik, Pogled na oltar - Introibo ad altare Dei) 2007.

Četiri stavka za klarinet i klavir, (Fantazija, Koralni intermezzo, Meditacija "in Cis", Dijalog) 2007.

Cantate Domino (hommage à Ivan Lukačić) 2007.

Magnificat, za ženski zbor, 2010.

Peti zagrebački koncert (hommage à Bach) 2011.

Svet / Sanctus, za mješoviti zbor, 2011.

Concerto corale, za klavir i veliki orkestar, 2013.

Simfonijski stavak, za orgulje i orkestar, 2013.

Plohe i boje, za gudački orkestar, 2014.

Gloria, za 4 trombe i 2 trombona, 2014.

Svjetlo, ciklus pjesama za mezzosopran i klavir (Svjetlo, O Bože, Blagoslovljen, Utjeha, Šutnja - Misli...) na odabrane tekstove iz knjige Ex Ponto Ive Andrića, 2015.

Klavirski trio, 2016.

In modo classico, za kvartet saksofona i klavirski sekstet, 2017.

Notna izdanja

Arti mutatae, za klavir, Ars Croatica, DHS, Zagreb, 1978.

Ave Maria, za mezzosopran, i alt solo, ženski zbor i orgulje, Sveta Cecilija Zagreb, 2003. (br. 4)

Concerto corale, za klavir i simfonijski orkestar, MIC KDZ, 2014.

Contrapunctus primus, za gudački kvartet, MIC KDZ, 2009.

Glasovirske skladbe, MIC KDZ, 2008.

Magnificat, za ženski zbor, Sveta Cecilija, Zagreb 2016. (br. 1-2)

Mariposa de luz, za klavir (u knjizi Mirjane Polić-Bobić: Hrvatska/Španjolska: Povijesne i kulturne veze, Croatia/España: Relaciones históricas y culturales, Most / The Bridge, Biblioteca Relations, Društvo hrvatskih književnika, Zagreb, 2001.

Pet haiku pjesama, za mezzosopran i glasovir, Ars Croatica, HDS, Zagreb, 1992.

Peti zagrebački koncert, za flautu, violinu i čembalo solo, uz komorni gudački ansambl, Cantus, HDS, Zagreb, 2011.

Reminiscencije, za puhački trio, Ars Croatica, DSH, Zagreb, 1982.

Sanctus, za mješoviti zbor, Sveta Cecilija, Zagreb, 2016. (br.1-2)

Simfonijski stavak za orgulje i orkestar, MIC KDZ, 2015.

Skladbe za zbor, MIC KDZ, Zagreb, 2010.

Suita za djecu, za glasovir, Ars Croatica, DSH, Zagreb, 1982.

Svet, za mješoviti zbor, MUSICA NOVA, KZIF 003

Tri pogleda na Osorsku katedralu, Sveta Cecilija, Zagreb, 2016. (br. 1-2)

Tri preludija, za klavir, u knjizi Mirjane Polić-Bobić: Hrvatska/Španjolska: Povijesne i kulturne veze, Croatia/España: Relaciones históricas y culturales, Most/The Bridge, Biblioteca Relations, Društvo hrvatskih književnika, Zagreb, 2001.

Diskografija

Davorin Kempf, dvostruki CD (Piano Music, Chamber Music), serija Hrvatski suvremeni skladatelji, Cantus HDS, Zagreb, 2011.

Djevojački zbor Zvjezdice - 20 godina, dirigent Zdravko Šljivac
Davorin Kempf: Četiri godišnja doba, za ženski zbor, CD, Cantus HDS, 2000.

Festival Međugorje: Klasična duhovna glazba, MC GME, 1995.
Davorin Kempf: Ave Maria, za mezzosopran i alt solo, ženski zbor i orgulje

Jakša Zlatar, piano, MC, izdavač: Jakša Zlatar, Zagreb, 1998.
Davorin Kempf: Sonatina, Arti mutatae, Suita za djecu

Javor Bračić, piano, Music of Tribute, Vol. 7, Haydn, CD Labor Records 7088, New York, 2011
Davorin Kempf: Sonatina (hommage à J. Haydn)

Komorni zbor Ivan Filipović, dirigent Goran Jerković, Praizvedbe u HAZU – Suvremena zborska glazba na hrvatske narodne motive, CD i DVD, MUSICA NOVA KZIF 003, 2013.
Davorin Kempf: Svet, za mješoviti zbor

Lalagai, djevojački zbor Klasične gimnazije u Zagrebu, zborovođa Sonja Katušić, CD,
Godišnjak 2011 Klasične gimnazije u Zagrebu
Davorin Kempf: Magnificat, za ženski zbor

Ljerka Očić, orgulje, Hrvatska orguljaška glazba, CD 2, Cantus HDS, Zagreb, 2009.
Davorin Kempf: Fantazija za orgulje

Ljerka Očić, orgulje, Hrvatska orguljaška glazba, CD 4, Cantus HDS, Zagreb, 2010.
Davorin Kempf: Freska, za orgulje i veliki orkestar

Martina Filjak, klavir - Piano passionato – CD, HDS / BIEM, TUTICO CLASSIC 2000.
Davorin Kempf, Mariposa de luz / Leptir svjetlosti

Pavica Gvozdić, klavir, serija Suvremeni hrvatski glazbenici, LP Jugoton, Zagreb, 1980.
Davorin Kempf: Arti mutatae

Zsigmond Szathmáry, orgulje Zagrebačke katedrale, LSY – 66121, Jugoton i MIC KDZ, Zagreb, 1982.
Davorin Kempf: Interferencije, za orgulje i elektroniku

U potrazi za novim zvukom: 1956-1984, Antologija elektroakustičke glazbe hrvatskih skladatelja, CD Croatia Records, Zagreb, 2016.
Davorin Kempf: Interferencije za orgulje i elektroniku, Zsigmond Szathmáry, orgulje Zagrebačke katedrale

Bibliografija (izbor)

Siglind Bruhn: Europas klingende Bilder: Eine musikalische Reise. Edition Goerz, Fachverlag für Geisteswissenschaften, Waldkirch, Deutschland 2013.
Davorin Kempf: Drei Blicke auf den Dom von Osor, für Klavier

Eva Sedak: Klassiche Gärten .... und gleich wird es Abend. Die junge kroatische Komponistengeneration im Spannungsfeld der Gattungsüberschreitungen, Entgrenzungen in der Musik. Edition O. Koleritsch, Wien und Graz, 1987.

Svjetlana Karabuva: Davorin Kempf: Una sintesi fra tradizione e innovazione: Instituto Superiore di Studi Musicali G. Briccialdi, di Terni / Diploma accademico di II livello in discipline musicali. Scuola di Pianoforte – indirizzo solistico, Terni, Italia, 2012.

Mitja Vaupotič: Davorin Kempf: Suita za otroke. Diplomski rad na Pedagoškom fakultetu Sveučilišta u Mariboru, Odsjek za glazbu, Maribor, Slovenija, 2007.

Tonko Maroević: Lik prije zvuka - u povodu mltimedijskog projekta Zvukolik Davorina Kempfa, Vijenac, br. 157, Zagreb, 2000.

Helga Swanson: Participation in the International Congress on Science, Culture and Arts: Sandhill Cove Chronicle, Florida, USA, August 2004.

Davorka Vukov-Colić Na pravom tragu – intervju s Davorinom Kempfom, Vijenac br. 63, Zagreb, 1996.

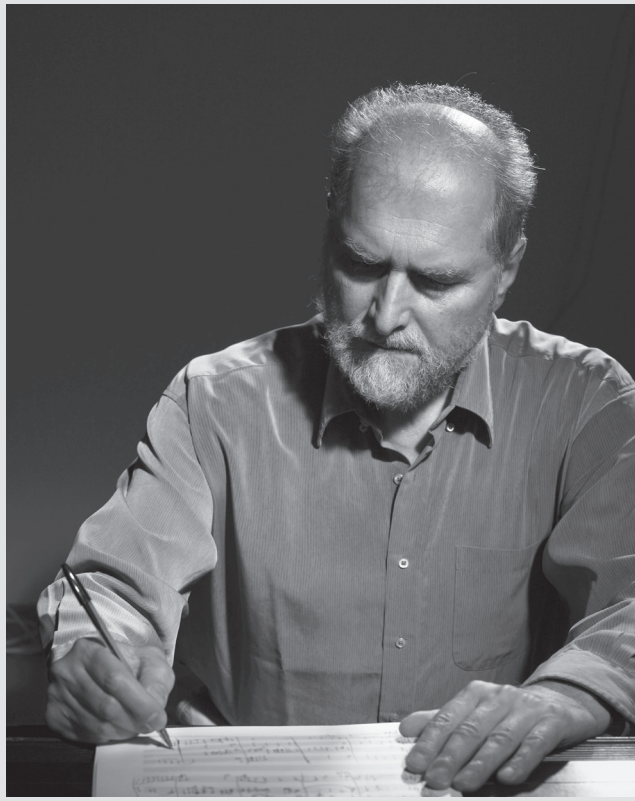

Photo: Siniša Uštulica

“ Na stvaralaštvo gledam kao na proces, koji je jednim dijelom svjestan, a drugim dijelom podsvjestan ili nesvjestan. Glazba se rađa u duhu, a ideje koje crpimo iz svoje unutrašnjosti, sa svim odrazima kojima niti ne možemo prepoznati izvore, filtriraju se kroz našu osobnost.
Kompozicijski proces je uočavanje mogućnosti (što je čovjek kreativniji, to ih više uočava) a potom odabir mogućnosti koji implicira određeni umjetničko - estetski stav. Svaki napor skladatelja da dođe do rješenja, tj. do forme - jer djelo se kroz formu i ostvaruje - zapravo je njegov napor da uskladi organizaciju zvuka u vremenskom protoku sa svojom vizijom. U moju glazbenu poetiku “ukomponirana” je i težnja za ljepotom. Ljepota, dakako, ima više lica i nije ju moguće jednoznačno odrediti, ali bez njenog ozračja glazba mi je kao umjetnost nezamisliva.”
Davorin Kempf

Napisali su o Davorinu Kempfu:

“Kempfa sam voljela svirati zbog posebnog zvuka njegove glazbe. Ti alikvotni tonovi, koji se tek poslije čiste, jako mi se to sviđa...”
Pavica Gvozdić, Vjesnik, 27. rujna 2009.

“Kempfova je glazba izgrađena na specifičnom osjećaju za ravnotežu raznorodnih elemenata. Osnovom klasičnog obrazovanja čvrsto ukorijenjen u tradiciju, istodobno je otvoren svim izazovima nove glazbe. U istraživanjima elektronskog medija okrenut je posebnom obliku zvukovnih sinteza, koje, s jedne strane sežu do koralne tradicije zapadnpeuropske glazbe, a s druge, otvaraju prostore neslućenih mogućnosti zvukovnog univerzuma.”
Ljerka Očić

“Nema naime dvojbe da je notni zapis i inače likovna činjenica. U slučaju Davorina Kempf, međutim – zahvaljujući bujnosti njegova rukopisa i disciplini njegova stvaralačkog mišljenja – papir s notama postaje mjestom prave borbe dinamičnih suprotnosti, arenom žestoka kontrastiranja koje često rezultira oblikom neobične, teške, bremenite uravnoteženosti. U slučaju

tog skladatelja, eto, dodiruju se također i miješaju iskustva različitih tradicija i ekspresivnih mogućnosti, jer je očigledno (i na kadrovima partitura) da ga zanosi i klasična polifonost i povremena aleatoričnost i stroga koralnost i policentričnost elektronskog podrijetla."

Tonko Maroević, Vijenac, br. 157, ožujak 2000.

" The Bach tribute by Mr. Kempf is far less elusive. Crisp mordents, preceding impassioned scalar writing, hearkened back to Bach's Toccatas (notable the BWV 565 organ Toccata in D minor) while quieter counterpoint and sequential episodes were set ingeniously amid some highly adventurous, clearly twentieth-and-twenty-first-century composition. Virtuosity abounded, and Mr. Bračić was on top of it all with dash and drama. Hints of the B-A-C-H theme by Bach himself (based on the tones B-flat, A, C, and B natural) emerged amid dissonant writing that at times resembled a Bach festival recalled through a dream, all brought to an end with a nod to Bach's characteristic Picardy close. It is a work I'd like to hear again, especially thanks to Mr. Bračić's superb performance."

Rorianne Schrade, for New York Concert Revue, New York, NY, October 22, 2013.

Nakladnici:
Hrvatsko društvo skladatelja
Cantus d.o.o.

Za nakladnike:
Antun Tomislav Šaban
Mirjana Matić

Urednica:
Bosiljka Perić Kempf

Fotografije:
Fotografije Siniše Uštulice i iz privatne zbirke obitelji Kempf.

Lektorica:
Mirna Vaupotić-Murati

Priprema za tisak:
Econik d.o.o., Emil Šimik

Tisak:
Sveučilišna tiskara d.o.o.
Zagreb, 2017.

Koncert je ostvaren uz potporu Ministarstva kulture RH.